

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Qvod Iudaei Messiam, Qvi uenit, ceu uenturum, temere
expectent**

Samuel <Marochitanus>

Argentorati

VD16 S 1561

Caput .I. Quare Iudaei sunt in ira Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36159

EPISTOLA

Rabbi Samuelis Iſrahelitæ, oriundi de ciuitate regis Moro-
chiani ad Rabbi Isaac, magiſtrū Sinagoga, quæ eſt
in Subiulmeta, in regno prædicto.

Conſeruet te deus, o Frater, et permanere te faciat,
uſq; quo terminetur iſta noſtra captiuitas, & con-
gregetur iſta noſtra diſperſio, & appropinquet
ſpes noſtra, & ſignet Deus beneplacitum ſuum ſuper ui-
tam noſtram, Amen. Noui & expertus ſum, quod pleni-
tudo ſcientiæ noſtri temporis eſt in te, & tu eſ ſpes noſtræ
certificationis, in dubijs legis & prophetarum, cum tuis
expoſitionibus glorioſis. Vnde ego particeps doctrinæ
tuæ fieri deſiderans, tibi expono exitus cordis mei, ſuper
illis quæ Legis ſunt & prophetarū, ſup quibus anxior cū
timore. Quapropter recurro ad abundantē ſcientiam tuā
& ſapientiam, & mitto tibi libellū iſtum, ſperans per te,
Deo uolente, in ueritate confirmari ac in dubijs declarari.

CAPVT .I.

Quare Iudei ſunt in ira Dei.

Deſydero, domine mi, certificari pte, et testi-
mōijs legis, et pphetarū, & aliarū ſcriptu-
rarū, quare nos Iudei generaliter ꝑcuſi ſu-
mus Deo ī captiuitate iſta, in qua ſumus, quæ poteſt uoca-
ri proprie ira dei perpetua, quoniā non habet finem. Nā

A a modo

V E R I M E S S I A E

modo sunt mille anni completi & ultra, quod per Titum fuimus captiuati. Nos scimus quod patres nostri adora- uerunt idola, occiderunt Prophetas, & legem Dei abiece- runt, & propter omnes istas transgressiones Deus non percussit eos captiuitate, nisi per .lxx. annos in Babylonia, & post tempus praefatum placatus est eis, & reduxit eos in terram suam. Et secundum scripturam ira Dei fuit tunc temporis ualidissima super omnes iras quas ante tempora illa commemorat scriptura, & tamen, ut dictum est, poena ta- torum peccatorum non fuit nisi .lxx. annis. Et nunc, domi- ne mi, ira dei quae in praesenti punit nos, non habet terminum, nec finis eius promittitur in prophetis. Si uouerimus di- cere quod ista praesens ira in qua sumus, sit adhuc illa ira propter quam fuit illa captiuitas .lxx. annorum, quia tunc complete satisfactum est de peccatis praedictis per illos Patres nostros, nos facimus Deum mendacem, quod absit, quoni- am ipse Deus uerus & gloriosus illi captiuitati imposuit praefatum terminum per prophetas .s. lxx. annos. Unde talis non est responsio, sed euasio seu excusatio, nec esset coram intelligentibus proponenda. Et si dixerimus quod Deus in illa transmigracione misertus est uni parti generis nostri, & non alteri, & illos quorum misertus est reduxit ad re- a- dificandum templum, ut dicit Propheta Hieremias, & quod nos sumus de illis quorum non est misertus, tunc dicet no- bis Christiani, quod Deus misertus est eorum qui adoraue- runt idola, & qui occiderunt Prophetas, ergo & nobis, quia nos non peccauimus. Ita in patribus peccatoribus fuit poena

P A R A S T A S I S.

poena diuina ultionis in certo termino, quare ergo nostra poena esset sine termino qui non peccauimus? Itaq; longa est et sine termino poena in qua sumus, modo iā sunt mille anni, nec in lege nec in Prophetis huius poene terminū possumus inuenire. Quare, domine mi, cū Deus punierit patres nostros propter idolatriam, & propter interfectionē Prophetarū, & poena et culpa sint notæ in scriptura, cum Deus non punit bis idipsum, pro peccatis illis prateritis fuit poena .s. captiuitas .lxx. annorū, Et cū deus non punit uniuersaliter nisi propter uniuersale Peccatū, oportet quod post illam captiuitatem nos peccauerimus omnes coram Deo, Peccato maiori quam fuerit idolatria primorum parentū, & quam fuerit interfectio Prophetarū, ex quo Deus pro illis Peccatis puniuit Patres nostros .lxx. annis & nō amplius, & nos puniuit, iam sunt mille anni & ultra, & punit et disperfit nos per quattuor partes mundi. Tamen quicquid contingat Deī sumus in omni euentu, quia nulla est excusatio super dicta. Responde.

Caput. II. Probatur, quod pro quodā graui Peccato in quo sunt, sint in hac dispersione. Et arguitur contra eorum obseruantiam Legis.

Supposito igitur, domine mi, quod sumus in peccato aliquo maximo, rogo nunc, quod certifies me, si postquam Deus disperfit nos de Hierusalem, & misit in captiuitatē istā longissimā seu perpetuam, propter illud Peccatum, auctoritate nostra & propria uoluntate sine